maalselt toimuma kuue kuu kestel pärast riigikogu kokkuastumist. Viimane ajajärk võiks aga veel pikeneda sel puhul, kui eriline nõukogu, millesse riigihoidja eesistumisel kuuluksid sõjavägede ülemjuhataja või sõjavägede juhataja, peaminister, riigivolikogu esimees ja riiginõukogu esimees, riiklikel kaalutlustel otsustaks lükata edasi presidendi valimised (§ 7).

Esimese ajajärgu silmapaistvamaks tunnuseks on, et kuigi selles kehtis veel 1933. a. põhiseadus, kadusid ometigi ära riigivanem ja peaminister kui iseseisvad instituudid ja nende mõlema ülesanded kandusid ühele instituudile — riigihoidjale. Kuigi ka uue põhiseaduse kehtimahakkamiseni niihästi riigivanema kui ka peaministri ülesanded lasusid ühel isikul, tuleb riigihoidja ja peaministri pädevuse vahel riigivanema ülesannetes teha ometigi vahet. See vahe avaldub riigihoidja erinevates suhetes niihästi valitsusega kui ka vana põhiseaduse riigikoguga, s. o. et riigihoidja otsused ei vajanud enam kaasallkirja aladel, kus nõuetav peaministri kaasallkiri, ja et riigihoidja otsused ei kuulunud täitmiselevõtmisele valitsuses (valitsus ei olnud enam erinev, riigipeast lahutatud instituut), sest riigihoidja oli ise see, kes ühtlustas ja juhtis valitsuse tegevust, olles ise valitsuse sees, ja temata ei saanud valitsus teha mingit otsust, sest et valitsusel puudus ka niinimetatud remonstratsiooniõigus (J. Klesment, „U. Eesti“, 25. aug. 1937). Samuti hakkas riigihoidjal riigikogu suhtes kehtima õigus selle volituste lõpetamiseks. Selle õiguse põhjal, mis tuletatud 1933. a. põhiseaduse § 61-st, riigihoidja lõpetaski 29. detsembril riigikogu volitused, arvates 1. jaanuarist 1938.

Teises ajajärgus, mis kestab nende ridade avaldamisel, on jäänud riigihoidja ja valitsuse kohta püsima kogu esimese ajajärgu pädevuse kompleks vana põhiseaduse alusel, kuna sellele lisanduvad kõik need eriõigused, mis uues põhiseaduses ette nähtud presidendi kohta, s. o. mitmesugused nimetamised, käskude ja korralduste andmine relvastatud jõududele, armuandmine. Selle ajajärgu kestusel peab välja kuulutatama ka riigivolikogu valimine ja riiginõukogu kujun-

Eesti kroonika 1937, lk. 32